

VATAB. Priscorum igitur, quidam generationem simplicem absolutamq; alterationem esse inquit, quidam generationem alterationem aliud esse.

ANT. De generat. corr. p. tione, & alteratione secundum antiquos op. Antiquorum igitur hi quidem vocatam generationem simplicem alterationem esse inquit, hi vero aliud generationem, & aliud alterationem.

Prosequitur suum propositum, & primo determinat de generatione & corruptione in cōi, & et de cōsequenti, secundo determinat de generatione et corruptione elementorum, & hoc in Secundo Libro, q; incipit, ibi. De missione quidem igitur. Prima pars dividitur in duas. In prima determinat de generatione & corruptione in cōi, & alijs cōsequentibus motibus. In secunda determinat de quibusdā, quæ ad hæc requirunt. ibi. Quæ autem primū oportet de materia. Circa primū duo facit. Primo inquit, vtrū generatio differat ab alteratione, quod erat tertium propositum, oportuit tñ prius hoc tangere: quia, cū dicitur cōstituat spem, nō posset fieri propria ratio generationis & corruptionis hoc ignorato: secundo determinat de generatione & cōsequentibus motibus, ibi. Vtrū itaq; de generatione. Circa primum tria facit. Primo ponit diversas sententias antiquorum: circa secundam generationis & alterationis, secundo rationem diversitatis assignat, ibi. Quicunq; igitur, tertio rationem assignat manifestat, ibi. Empedo, quidem enim. Dicit ergo primo, q; quidam antiquorum Philosophorum dixerunt, q; illa, quæ dicitur simpliciter generatio, t. absoluta, est idem quod alteratio, alij vero dixerunt esse aliud generationem simplicem & alterationem. Deinde cum dicit.

Tex. c. 43.

Tex. cō. 4.

VATAB.

ANT. Parme, Me. liff, Dioge. Thales Herac. i. Phy. tex. cō. 6.

Nam qui uniuersum ipsum aiunt unū quippiā esse, et oīa ex uno oriri censent, ij generationem alterationem esse, et quod proprie generatur id alterari dicant esse necesse.

Quicunq; igitur vnum aliquid omne esse dicunt, & omnia ex vno generant, his quidem necesse est vtrūq; generationem alterationem esse dicere, & quod principaliter sit, alterari.

Assignat rationem diversitatis predictæ. Et circa hoc tria facit. Primo assignat rationem, quare quidā posuerit generationem simplicem idem esse quod alterationem. Fuerunt, n. quidā, q; posuerunt vnum esse principium materiale omnium rerum, pura aqua, vel aerē, vel ignē: et posuerunt q; materia est tota substantia rerum quo sequitur, q; substantia rei semper maneat: & ideo generatio in re nō differt ab alteratione, hoc est quod dicit. Quicunq; dicunt omne vniuersum esse vnum, i. immateriale substantiā: & oīa generant, i. causant ex vno principio materiali, his necesse est dicere q; generatio sit idem quod alteratio: & q; idem sit aliquid principaliter, t. simpliciter fieri, & alterari. Secundo cum dicit.

VATAB.

ANT.

At q; plures quā unā esse materias asserunt, uti Empedocles, Anaxa, & Leucippus, illas differre dicat oportet.

Quicunq; autem plures materias vnam ponunt, vt pote Empedocles, & Anaxagoras, & Leucippus, & Democritus, his aliud.

Assignat rationem, quare quidā posuerunt differentem generationem & alterationem. Fuerunt, n. quidā Philosophi ponentes plura principia materialia, ex quorum cōgregatione & segregatione dicebant oīa fieri & corrumpi: & fm hoc dicebant cōgregationem et segregationem esse generationem et corruptionem. Alterationem autē dicebant fieri per qualitercunq; partium transmutationem. Hoc est ergo quod dicit, q; quicunq; posuerit plures materias rerum, q; vnam, sicut Empedocles, Anaxa, & Leucippus cum Democrito, istis videtur aliud generatio, & aliud alteratio. Tertio ibi.

VATAB.

Quamq; Anaxagoras suam profecto uocē ignorauit: quippe cū oriri ac interire idem esse quod alterari dicat. at multa esse rerum elementa perinde atq; alij, asserit.

Sed tñ Anaxa. propria uocē ignorauit. dicit enim q; fieri & destrui idē existit quod alterari. Multa autē dicit elementa, quæ ad modū & alij.

Manifestat errorem Anax. de quo dicit q; propria uocem ignorauit: sicut ille q; posuit aliquod inueniens suę positioni, cum, n. poneret multa elementa, sicut alij, tñ dixit singulariter q; generari & corrumpi sunt idē quod alterari. Et huius diuersitatis ratio est: quia sicut dicitur in Primo Phy. Anaxa. posuit res fieri per abstractionem a misto: ponebat autem misceri non solum elementa, sed et accidentia: & eundem modū ponebat productum corporis, qui pertinet ad generationem & corruptionem: & accidentium, qui pertinet ad alterationem, ut, si sicut caro fit per abstractionem, ita & albedo: & fm hoc generatio non differat ab alteratione. Deinde cum dicit.

Nam Empedocles corporea quidē elementa, quatuor, omnia uero una cū hisce, quæ motu ciendi uim habent, numero sex ait esse. Anaxagoras uero, & Leucippus, & Democritus infinita. Etenim Anaxagoras ea facit elementa terrena, quæ similia sunt, ut os, carne, medulla, ceteraq; quorū cuiusq; pars eandem cum toto sortita est appellationem, Democritus autē, & Leucippus ex indiuisibilibus corporibus, quæ & multitudine & formis infinita sunt, cetera componi dicunt: atq; hæc inter se differre per illa, nimirum situ, ac ordine eorum quibus constant. Porro, Anaxagoras & Empedocles cōtrario dicere modo uidentur. ille enim terram, aquam, aerem, & ignem, elementa quatuor, eaq; simplicia magis q; carnis, os, & id genus similia. Hic uero hæc quidem simplicia elementaq; illa uero, terram inquam, aquam, aeremq; & ignem, composita, utpote quibus gignendis, illa præsentem semina.

Empedocles quidem enim corporea quatuor, oīa autē cum mouētibus sex ait numero. Anaxa. autē, & Leucip. & Democ. infinita. Hic quidem homiorem elementa ponit, vt pote os, carnē, & medullā, & alia, quorū uniuersūscq; synonyma pars est. Democritus autē & Leucippus ex corporibus indiuisibilibus hæc & alia cōponi inquit. hæc autē infinita & multitudinē & formis eē. Illa autē inter se differūt his ex quibus sunt & positioe, & ordine horū: cōtrarie autē uidentur dicere q; circa Anaxagorā eis, q; circa Empedo, hi qdem, n. inquit ignē, & aquā, & aerē & terrā quatuor elementa & simplicia magis eē q; carnem, & os, & talia solum partū. Hi autē hæc quidem simplicia & elementa esse: terra autē & aquā, aerē & ignē cōposita. pāspermiā enim horū eē.

Manifestat pmissam rationem: & primo ostendendo quō quidā ponebat plura principia, eorū, n. q; ponebat vnum principium erat vnus absolutus modus, pcedendi, secundo manifestat, quare illi, q; ponebat unū principium, negabat diuersas generationis & alterationis, quā asserunt ponentes plura principia, ibi. His quæ igitur. Circa primum ponit diuersa ponentū plura principia, & primo cōparat Empedocle, ad oīes alios, et dicit q; ideo predictū est q; predicti Philosophi posuerūt plures materias, Empedoclebat, 4. elementa eē principia materialia, s. terrā, aquā, aerē, & ignē: oīa autē hæc cū mouētibus, s. cū amicitia quæ cōgregat, & cū lite q; segregat, dicit eē sex numero: & ita ponebat principia finita, alij nō, s. Anaxagoras, Democritus, & Leucippus ponūt principia infinita, secundo ibi. Hic quæ. Ponit diuersa Anaxa. & Democrito & Leucippo: hic quæ, s. Anaxa. posuit eorū

ANT. Anax. propria uocē ignorauit dicitur. Anax. plura posuit elementa, tñ gen. & alte. idē asseruit Tex. c. 32.

VATAB.

pora